वात्सल्य *n.* Zärtlichkeit, Liebe zu (*Loc., Gen. o.* —°). *Abstr.* °ता *f. dass.*
वात्स्य von Vatsa handelnd *o.* stammend.
वात्स्यायन *m. patron. N. eines Autors.*
वाद् sprechend, tönen lassend, spielend (—°). *m.* Rede, Laut, Ruf; Erwähnung, Nennung (—°); Rat, Ausspruch, These, Disputation, Streit, Verabredung über (—°); Klang, Spiel.
वादन *n.* Instrumentalmusik, Spiel auf (—°); Spielwerkzeug, Plektrum.
वादयुद्ध *n.* Wortkampf, Disputation.
वादिक (—°) redend, behauptend.
वादित *u.* °त्र *n.* Instrumentalmusik.
वादित्र *n.* Instrument, Musik, musikalische Aufführung.
वादिन् redend, verkündend, ausdrückend (—°). *m.* Lehrer, Kenner, Disputant; Kläger, *Du.* Kläger u. Verklagter (*j.*).
वाद्य zu reden, zu spielen. *n.* Rede, Instrumentalmusik, Spiel auf dem (—°).
वाधूय hochzeitlich; *n.* Hochzeitskleid.
वाध्रीणस *m.* Nashorn.
1. **वान** *n.* das Weben, Nähen.
2. **वान** *n.* ein dichter Wald.
1. **वानप्रस्थ** *m.* Einsiedler, Brahmane im dritten Lebensstadium.
2. **वानप्रस्थ** Einsiedler-; *m.* das Waldleben (als drittes Lebensstadium des Brahmanen).
1. **वानर** (*adj.* —° *f.* आ) Affe; *f.* ई Äffin.
2. **वानर**, *f.* ई Affen-, äffisch.
वानस्पत्य Baum-, hölzern. *m.* Baum, Gewächs; *n.* Baumfrucht.
वानायु *m. Pl. N. eines Volkes.*
वानीर *m.* Art Rohr.
वानेय *Adj.* Wald-, wild.
वान्त *s.* **वम्**.
वान्तान्न *n.* ausgebrochene Speise.
वान्ति *f.* Erbrechen.
वान्ध्या *f.* Kuh, deren Kalb tot ist.
1. **वाप** *m.* das Scheren.
2. **वाप** *m.* Säer; Saat.
1. **वापन** *n.* das Scheren (lassen).
2. **वापन** *n.* das Säen.
वापिका *u.* **वापी** *f.* ein länglicher Teich.
वापुष wundersam.
1. **वाप्य** hinzustreuen.
2. **वाप्य** *Adj.* Teich-.
वाम् *s.* 1. **त्व**.
1. **वाम**, *f.* ई *u.* आ lieb, schön, hold; strebend nach, versessen auf (—°). *f.* **वामा** ein (schönes) Weib; ई Tierweibchen. *n.* Reichtum, Gut, Glück, Heil.
2. **वाम** link, schief, verkehrt, ungünstig, widerspenstig, spröde, hart, grausam. *m.* die linke Hand. *n.* Ungunst, Unheil; *Abstr.* **वामता** *f.*, °त्व *n. dass.*
वामक, *f.* °मिका link; hart, grausam. *n.* Tanz.
वामतस् *Adv.* (von) links.
वामदेव *Mannsn., bes. eines alten Rishi.*
1. **वामन** klein, kurz, gebeugt. *m.* Zwerg, Vishṇu (*als solcher*), *Mannsn., N. eines Weltelefanten.*
2. **वामन** einem Zwerge *o.* Vishṇu (*s. vor.*) eigen.
वामनता *f.*, °त्व *n.* Zwerghaftigkeit.
वामलोचन *n.* ein schönes Auge; *f.* आ eine Schönäugige.
वामशील von schlechtem Charakter.
वामाक्षी *f.* eine Schönäugige.
वामिन् ausspeiend, vomierend.
वामेतर recht (anders als link).
वामोरू *f.* eine Schönlendige.
वाम्य *n.* Verkehrtheit.
वायक *m.* Weber, Näher.
वायव, *f.* ई zum Winde gehörig, Wind-; nordwestlich.
वायव्य *dass.*; *n. Bez. eines Mondhauses.*
1. **वायस** *m.* Vogel, *bes.* Krähe. *f.* **वायसी** Krähenweibchen.
2. **वायस**, *f.* ई Krähen-.
1. **वायु** *m.* Wind *u.* Gott des Windes, Luft, Hauch; Wind im Körper (*5 angen.*).
2. **वायु** matt, müde.
3. **वायु** begehrlich (*act. u. pass.*).
वायुपुत्र *m.* der Sohn des Windes (*Hanumant*).
वायुपुराण *n. T. eines Purâṇa.*
वायुभक्ष sich von der Luft nährend.
वायुभक्षक *u.* °भक्ष्य *dass.*